

Prof. dr hab. Janusz Ratajczak
Akademia Muzyczna
im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi

Łódź 30. 07. 2022 r.

Recenzja Pracy Doktorskiej

mgr. Jin Yuqi

ZLECENIODAWCA RECENZJI:

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie, pismo z dnia 23. 05. 2022 r. Zlecenie przyjęto na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021. poz. 478).

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ:

Praca doktorska Jin Yuqi pod tytułem „**Pieśni neapolitańskie. Analiza zagadnień wykonawczych i środków ekspresyjnych na podstawie wybranych utworów**” składa się z dzieła artystycznego zapisanego na nośniku CD oraz jego opisu w postaci rozprawy pisemnej zawartej na 107 stronach. Dzieło zostało nagrane w 2020 roku w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych nr. 4 im. K. Szymanowskiego w Warszawie z udziałem pianistki Moniki Polaczek – Przestrzelskiej. Reżyserem dźwięku był Piotr Grinhole, a dyrektorem artystycznym produkcji i promotorem pracy dr hab. Dorota Radomska.

Na płycie znalazły się następujące pieśni:

1. Raffaele Sacco **Te voglio bene assaje**
2. Paulo Tosti **A vucchella**
3. Luigi Denza **Funiculi, funicula**

4. Paulo Tosti **Marechiere**
5. Gaetano Donizetti **Me voglio fa na casa**
6. Gaetano Lama **Reginella**
7. Eduardo di Capua **I te vurria vasa**
8. Enrico Cannio **O surdato nnammurato**
9. Ernesto Tagliaferri **Mandulinata a napule**
10. Rodolfo Falvo **Dicitencello vuje**
11. Ernesto Tagliaferri **Passione**
12. Eduardo di Capua **O sole mio**

Po wysłuchaniu dzieła artystycznego mogę stwierdzić, że dobry warsztat wokalny artysty i całość wykonania zasługują na pozytywną ocenę.

Artysta dysponuje przyjemnym głosem tenorowym o ładnym i dźwięcznym brzmieniu w średnicy swojej skali, bardzo dobrej artykulacji, która warunkuje prawidłową dykcję, tak ważną szczególnie w twórczości pieśniarskiej. Głos jest bogaty w alikwoty i momentami ma typowe włoskie brzmienie. Problem brzmieniowy zaczyna się od dźwięków przejściowych dla tenora, gdzie brak zdecydowanej techniki krycia dźwięków ma swoje konsekwencje w górze skali. Wszystkie dźwięki kulminacyjne A1, szczególnie słychać to w pieśni „O sole mio” nie są swobodne, przez co mamy do czynienia z dźwiękiem zaciśniętym, mało opartym na oddechu i nie wprowadzonym w rezonatory głowowe.

Z pozoru łatwe pieśni neapolitańskie stawiają przed śpiewakiem bardzo trudne zadanie wykonawcze. Charakter tych utworów i ich swoboda muzycznego przekazu muszą być oparte na niesamowitej kontroli i świadomości wokalne.

W celu osiągnięcia odpowiedniego środka wyrazowego zgodnego z zapisem nutowym śpiewak musi tworzyć na bieżąco specyficzne rozwiązania, „dostosowując” do potrzeb interpretacji swój aparat wykonawczy. Dotyczy to właśnie m.in. kwestii poprawnego i pełnego krycia dźwięków, co jest podstawowym warunkiem prawidłowego wykonawstwa wokalne.

Kompatybilność partii wokalne z partią fortepianu wymaga od śpiewaka elastycznego podejścia do wykonawstwa i kształtowania środków wyrazu. Pieśni te zawierają ogromny ładunek emocjonalny i poprzez to bogactwo sprawiają niesamowite pole artystycznej realizacji. Oprócz zdolności muzycznych, danych niektórym od natury oraz tych wyuczonych,

jak i tradycji wykonawczych, wszystkie kompozycje zawierają określenia wykonawcze kompozytora, które powinno się realizować w swoich prezentacjach.

Mgr Jin Yuqi zmierzył się z wyżej wymienionymi wymogami bardzo solidnie, chociaż nie uniknął pewnych niedociągnięć interpretacyjnych. Jego dzieło artystyczne oparte jest na szczegółowej analizie poszczególnych utworów, w których przedstawił ich warstwę muzyczną i literacką oraz dobór środków wykonawczych.

Ponadto, co pragnę podkreślić, wykonawstwo tych pieśni wymaga prawidłowych umiejętności językowych oraz nienagannej dykcji, czemu Kandydat sprostał bardzo dobrze.

W mojej ocenie Doktorant w trakcie realizacji dzieła artystycznego wypracował sobie pełną świadomość muzycznych i wokalnych zadań, których się podjął i zrealizował je bardzo dobrze. Niewątpliwie wsparciem w realizacji nagrania był udział pianistki Moniki Polaczek Przestrzelskiej oraz zgromadzona przez niego wiedza o muzycznych i historycznych konotacjach twórczości kompozytorów zawartych w nagraniu CD.

Odnosząc się do niedoskonałości wykonawczych, o których wspomniałem wcześniej, moje zastrzeżenia budzi brak respektowania oznaczeń dynamicznych zawartych w materiale nutowym. Artysta wykonuje prawie wszystkie utwory w jednej dynamice – forte. Szczególnie słyszalne jest to np. w pieśni Tostiego pt. „A vucchella”, gdzie mamy do czynienia z ciągłym crescendo i decrescendo. Brak takiego prowadzenia głosu zmienia nieco charakter utworu i nie pozwala na zastosowanie niuansów brzmieniowych, tak ważnych w każdej formie wokalne. Podobne uwagi mam również do wielu pozostałych pieśni.

Część opisowa dzieła artystycznego składa się z trzech mocno rozbudowanych rozdziałów, wprowadzenia, podsumowania, bardzo bogatej bibliografii, wykazu tabel i stron internetowych oraz materiału nutowego wszystkich pieśni.

We wstępie Doktorant przedstawił swoje fascynacje Neapolem, które stały się dla niego źródłem i celem badań mających odbicie w muzycznej formie wypowiedzi. W pisemnej analizie zagadnień wykonawczych i środków ekspresji pieśni neapolitańskich określił wpływy i aspekty życia mieszkańców regionu na kształtowanie się gatunku pieśni neapolitańskiej.

W rozdziale pierwszym zatytułowanym **Pieśń neapolitańska i kultura regionu w ujęciu historycznym** autor zawarł trzy podrozdziały, w których bardzo ciekawie przedstawił tradycje kulturowe i przeobrażenia w rozwoju Neapolu. Ciekawe ujęcie stanowi również geneza pieśni neapolitańskiej, którą udało się określić od XII wieku.

Kolejnym rozdziałem są **Pieśni neapolitańskie** podzielone na pięć dobrze sprecyzowanych tematów. Złoty wiek, jako pierwszy podrozdział określa czasy XIX i XX wieku. Autor opisuje w nim popularność gatunku, obszary aktywności, przedstawicieli, poziomy i sposoby popularyzacji utworów. W dalszej części pracy Doktorant porusza sprawę dialektu neapolitańskiego, któremu UNESCO nadało rangę niezależnego języka oraz określa cechy charakterystyczne dla pieśni neapolitańskiej.

Ostatnim, a zarazem najważniejszym rozdziałem rozprawy jest **Analiza warstwy ekspresywnej i zagadnień wykonawczych w wybranych pieśniach**.

W opisie tym przedstawiona została budowa formalna wszystkich pieśni zawartych w dziele artystycznym. Opracowanie warstwy muzycznej i literackiej oraz przedstawienie problemów wykonawczych, a także sposobu interpretacji ukazane zostało w sposób czytelny, profesjonalny i odpowiedni do rangi rozprawy.

Całość jest logiczna, tematycznie zwarta i prawidłowo skonstruowana, posiada jasno wyartykułowane tezy rozwiązane w podsumowaniu. Dopełnieniem są także liczne przykłady nutowe ilustrujące omawiane problemy wykonawcze, szczegółowe analizy literackie oraz opis dzieła artystycznego w języku angielskim.

Kandydat wykazał się precyzją i wytrwałością w zdobywaniu rozległej, wieloaspektowej wiedzy muzycznej, wyjątkową dociekliwością oraz samodzielnością badawczą.

Praca charakteryzuje się wysokimi kompetencjami merytorycznymi, starannością w doborze materiałów i przemyślaną konstrukcją. Wypowiedź stanowi bardzo dobre uzupełnienie dzieła artystycznego i tworzy z nim spójną tematycznie całość.

W mojej ocenie poziom wykonawstwa wokalnego Doktoranta nie budzi zastrzeżeń, a założony cel pracy teoretycznej został osiągnięty w stopniu bardzo dobrym

. Pan Jin Yuqi pokazał oryginalne rozwiązanie problemu artystycznego i teoretycznego. Posiada więc wszelkie kwalifikacje do prowadzenia samodzielnej pracy.

Konkluzja

Praca doktorska pod tytułem „**Pieśni neapolitańskie. Analiza zagadnień wykonawczych i środków ekspresywnych na podstawie wybranych utworów**” składająca się z dzieła artystycznego zapisanego na nośniku CD oraz jego opisu w postaci rozprawy pisemnej,

wnosi interesujący wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny artystycznej jak i całej dziedziny sztuk muzycznych, a co za tym idzie oceniam ją pozytywnie.

Pan mgr Jin Yuqi rozwiązał założone zagadnienie artystyczne i spełnił tym samym wymagania art.187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021.poz.478).

W związku z powyższym stawiam wniosek o jej przyjęcie

Prof. dr hab. Janusz Ratajczak